

De jove, Joan Roig Gubert va haver de decidir si quedar-se el negoci familiar que portava el seu pare al petit poble de la Pera o marxar cap a ciutat per encaminar els seus passos vers una altra direcció. Va optar per obrir la Gestoria Roig l'any 1967 a la capital gironina: "El pare tenia un petit comerç d'ultramarins, el cafè, l'estanc i un molí de farinada, el que ara anomenem pinso, i tot això ho compaginava amb les feines del camp. Jo vaig dubtar molt sobre si continuar aquests negocis o fer alguna altra cosa, perquè en aquell moment marxar significava trencar amb unes empreses que ja havia començat el meu avi i que formaven part de la família des de feia anys." Però un amic el va animar a fer el pas que desitjava: "Julià Clapera feia anys que venia a estiuajar al poble. Era advocat i em va donar l'empenta que necessitava." I va ser així com en Joan va decidir convertir-se en gestor administratiu: "Abans de ser empresari, però, vaig ser empleat. Vaig treballar tres anys a la Gestoria Garriga i després vaig entrar de soci amb un advocat, amb qui vam muntar la Gestoria Torrent Roig. Finalment, al cap de tres anys més, em vaig preparar les oposicions i vaig engegar la gestoria que ara porta el meu nom." Actualment, els seus dos fills treballen amb ell i sembla que l'empresa té el futur assegurat: "La meua filla Anna és graduada social i la cap de l'àrea laboral, i en Robert, amb qui es porten deu anys, va acabar fa ben poc els estudis de ciències econòmiques i s'ha incorporat a treballar en el camp fiscal." Enamorat de la seva tasca, per a en Joan "la feina sempre m'ha omplert i l'he feta tan seriosament com he sabut, perquè per a mi el més important és que el gestor sigui una persona honesta i honrada, i després seriosa i competent. Això darrer és potser el que més costa, perquè cal estar molt al corrent de les novetats, cada dia es publica un Butlletí de la Província, un Diari de la Generalitat i un Butlletí de l'Estat amb noves lleis, modificacions i decrets, i no podem deixar que cap ens passi per alt." És evident que els inicis mai no són fàcils, i això ho sap prou bé ell, que ha hagut de treballar molt per arrencar les tres oficines que té en aquest moment a les comarques gironines: "Els camins no són mai flocs i violes i això ho sabem tots, per tant es tracta de fer les coses ben fetes, de superar-te dia a dia i de tenir molt clara la finalitat que un pretén. I el gestor en aquest sentit ha de fer rendible la seva empresa, però també tenir una vocació clara d'ajudar els altres." Per tot plegat, aquest ha estat un col·lectiu que ha assolit un gran paper en la relació entre l'Administració i els administrats: "Penso que des dels ministeris s'ha après a consultar els professionals de cada sector, perquè això millora molt els resultats posteriors en l'aplicació de les normes. Nosaltres, igual que els graduats socials, els advocats, els titulats mercantils i els economistes, treballem cada dia unes qüestions que són bàsiques per al bon funcionament de l'estructura estatal, i per aquesta raó estic convençut que és molt positiva la nostra participació. En aquest aspecte haig de dir que sempre que hem tingut notícies que el Govern de la Generalitat es plantejava una reforma i hem anat a parlar-ne, se'ns ha escoltat com a persones vàlides que som, penso, per poder intervenir en les qüestions que ens afecten."

A més de professional del sector, Joan Roig és president-delegat del Col·legi de Gestors de Girona, i coneix de bona font aquest tipus d'intervencions: "A la nostra província, per exemple, hem tingut un problema amb els tràmits que es feien a la prefectura de trànsit. Girona ostenta el número u de l'Estat en cotxes matriculats per habitant i, en canvi, teníem moltes dificultats i una gran lentitud en la tramitació de la documentació. Això va fer que ens decidíssim a parlar amb el cap de trànsit de la província i que anéssim fins i tot a Madrid a presentar les nostres demandes." Tot això es va acompanyar d'un estudi exhaustiu de la situació: "A Girona, per exemple, es matriculen 5.000 vehicles més l'any que a Saragossa i allà disposen d'una plantilla de 120 persones mentre que a nosaltres només ens n'atenen 58." No obstant això, la intervenció del Consell General de Gestors d'Espanya ha aconseguit solucionar part del problema: "Va encarregar el disseny d'un programa informàtic que ajuda el funcionari de trànsit a agilitar el procés i, veritablement, des que es va aplicar hem normalitzat la situació."

Des que l'any 1978 va entrar en vigor la reforma fiscal, les coses han canviat molt i els gestors han hagut de treballar fort per fer entendre als seus clients que calia canviar la mentalitat amb què havien nascut com a empresaris: "Es va donar un gir de 180 graus i l'empresari va tenir algunes dificultats per assimilar-lo, però jo penso que en general s'hi va adaptar amb molta rapidesa." Avui, però, encara cal que el gestor insisteixi en algunes qüestions: "L'Administració disposa cada dia de més mitjans per saber què és el que fa i el que deixa de fer l'empresari espanyol, i és feina nostra advertir-ho als clients." Els durs penitencials que va patir la província de Girona, tanmateix, sembla que han passat a la història: "Hi va haver moments molt durs i bastants empreses no van aguantar i van haver de tancar. Els inspectors més joves els enviaven a casa nostra i el cert és que donaven força garrotades amb unes inspeccions molt i molt dures. Ells, de fet, feien la seva feina, però no s'entenia que aquella empresa que era objecte d'investigació a Girona no ho fos a la província de Barcelona, tot i que el seu volum fos més important. La diferència era el nombre d'inspectors que hi havia a un lloc i a l'altre en relació amb la densitat empresarial que existia." Encara ara queden alguns romanents d'aquells temps "i, a conseqüència d'això, a la província de Girona tenim administracions de l'Agència Tributària més o menys actives en funció del nombre de contribuents-funcionaris de cada demarcació, depenent, a més també, de la mobilitat o continuïtat dels inspectors. Però no és el mateix parlar de l'Alt o Baix Empordà, que de La Garrotxa o el Gironès."

Un dels problemes que actualment més preocupen els gestors administratius és l'intrusisme laboral, la gran proliferació d'assessories jurídiques i fiscals que han aparegut al nostre país: "En aquest moment estem treballant amb els degans del Col·legi d'Advocats, d'Economistes i de Titulats Mercantils, i també amb la presidenta del Col·legi de Graduats Socials, per a defensar els nostres drets davant d'aquesta situació, que ens perjudica a tots."

**“Des dels ministeris s’ha
apès a consultar els
professionals de cada
sector, perquè això
millora els resultats
posteriors en l’aplicació
de les normes”**

Joan Roig - Girona (Gironès)